

— Cred că dincolo de gard e ceva care ar trebui explorat, spuse Jup și sări sprinten afară de pe pervazul ferestrei. Vino, frățioare. Simba, luat prin surprindere, se grăbi și el afară pe fereastră să îl ajungă pe Jup din urmă. Se apropiară în viteză de gardul vecinilor, dar, odată ajunși acolo, se opri ră privind cu atenție.

— Acum va trebui să găsim un vâzoz, zise Jup încrunțat.

— Ce este un vâzoz?

— Ah, este un... un... adică o găunică mică sau mai mare, pe unde putem vedea ce se întâmplă la vecini. Orice gard are unul.

— Ah, găsesc eu un vâzoz imediat, spuse Simba încrezător și începu să cerceteze gardul cu mare atenție.

— Sigur, între timp, eu o să caut alte indicii, îi răspunse Jup și porni și el de-a lungul gardului, privind împrejur cu mina unui detectiv aflat într-o misiune importantă.

– Aaaa, da? Atunci să știi că în rasa mea de soi poate ajunge oricine, doar să-și dorească.

– Și cine oare și-ar dori așa ceva? Ce ar avea de câștigat?

– Spune-mi tu ce este așa deosebit să fi de rasă. Ce face o pisică de rasă, mai exact? Ce are în plus față de una de soi?

– Suntem frumoase și stăpânii se laudă cu noi.

– Și ce știi să faci, în afară de a fi frumoasă?

– Să torc foarte frumos și să dorm în poziții relaxante...

– Asta e tot?

– Păi, ce ar mai trebui să știe să facă o pisică? De restul se ocupă stăpânii...

– Pfaaa, Știi să fii independentă?

– Nu.

– Să faci sacrificii?

– Nu.

– Știi să sari ca o boască?

– Nu.

– Știi să te ferești de o bufniță noaptea?

– Nu, răspunse Mișa cu un glas din ce în ce mai nesigur.

– Ai multe de învățat, atunci. Nu știu exact de unde veniți voi, dar aici lucrurile nu sunt așa ușoare. Nu știi niciodată când trebuie să te ferești de un șoarece uriaș sau de o piatră căzută din cer. Și mai știi ceva? continuă Jup, prinzând și mai mult curaj. Eu cred că treaba asta cu rasele e o joacă de-a oamenilor. Pentru mine, ești de rasă dacă știi să faci ceva, nu dacă ai blana frumoasă. Ce faci e mai important decât cum arăți, ce ai și unde te-ai născut.

